

DÜŞÜNCELER

Büyük insan.

Tarifi var mıdır, yok mudur, bilmiyorum. Şayet bir tarif yapmak lâzımsa zannederim, şöyle olabilir: "Halkın sevdiği büyük insandır...,, Ne rütbe, ne barem derecesi, ne salâhiyet, ne para, bir insanı büyük yapamaz. "Büyük insan,, olabilmek her halde pek kolay değildir. Bu, bilmem ya yüz binde bir fâniye ya nasip olur, ya olmaz. "Küçük insan,, olmak ne kadar kolaysa "büyük insan,, olmak o kadar zor, hattâ imkânsızdır. Hayatımda iki hâdis bana büyük insanın tarifini yapan iki güzel misal teşkil eder. Bunlardan biri, 12 sene evvel, diğeri ise 12 nisanda cereyan eden hâdiselerdir. Her iki hâdisede de üç nesil, tek bir insan gibi gözyaşı dökmüş, kederlenmiş ve çırpınmıştı.

Tarih sayfalarını karıştırırsanız bir çok "büyük insan,, lar rastlarsınız. Hangi devirde, ahval ve şerait ne olursa olsun, onlar daima milletin baş tacı olmuşlar ve milletten lâayık olduğu alâka ve sevgiyi görmüşlerdir. Yine tarih sayfalarında böyle insanlara karşı kütlenin nankörlüğünü gösteren bir kayda tesadüf edilmez.

"Büyük insan,, dan küçük bir misal vererek fıkrama son vermek istiyorum:

İsveç'in meşhur asırlık ve popüler Kralı Güstav, memlekette Cumhuriyet taraftarlığı ile tanınmış ve o yolda geniş propaganda yapan bir politikacıya, merak ederek şu suali sorar:

— Memleket için çalışmalarınız beni çok memnun ediyor. Bir Kral değil de bir insan olduğumu göz önüne getir. Merak bu ya, Cumhuriyeti kurarsanız kimi Cumhurreisi yapmak istiyorsunuz?

— Sizi haşmetpenah!..

Büyük yaşayan, büyük ölen rahmetli Mareşal Çakmak da bu bahtiyarlardan biriydi. Nur içinde yatsın..

Tahsin ÖZTİN

